

Arrest

**nr. 351 358 van 11 augustus 2026
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE
(zaak met rolnummer X)**

**ten kantore van advocaat J. DEJAEGER
Klinieklaan 8
8630 VEURNE
(zaak met rolnummer X)**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2024 (zaak met rolnummer X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2024 (zaak met rolnummer X).

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking in de zaak met rolnummer X tot vaststelling van het rolrecht van 4 februari 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 28 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN in de zaak met rolnummer X en gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij in de zaak met rolnummer X.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 3 september 2023 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 4 september 2023.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 25 september 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoekster gehoord op 24 oktober 2024.

1.3. Op 16 december 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 17 december 2024 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en tot de Hawiye subclan Abgaal te behoren. U verklaart geboren te zijn op (...) 1998 in Mogadishu en op 10-jarige leeftijd verhuisd te zijn naar het dorp Ceel Xaaji gelegen in het district Ceel Dheer in de provincie Galgaduud.

Uw vader werkte als arbeidskracht op een landbouwgrond. In 2015 scheidden uw ouders. Uw moeder keerde terug naar Mogadishu samen met uw broer M.(...) en uw zus J.(...). U en uw broer H.(...) bleven in Ceel Xaaji wonen bij uw vader. Uw vader hertrouwde en in 2016 werd u tegen uw wil uitgehuwelijkt aan de zoon van uw stiefmoeder die op dat moment in Mogadishu woonde, maar naar Ceel Xaaji verhuisde.

In 2017 wilde Al-Shabaab uw broer, H.(...), rekruteren. Uw vader weigerde dit en werd vermoord en uw broer vluchtte naar Mogadishu. Na de dood van uw vader scheidde u van uw echtgenoot en hij verhuisde samen met uw stiefmoeder terug naar Mogadishu. U bleef in Ceel Xaaji en uw grootmoeder, die afkomstig was uit Galcad, kwam bij u inwonen omdat u aan epilepsie leed en niet alleen kon wonen.

In januari 2020 huwde u met uw huidige echtgenoot, I.(...) A.(...) C.(...), en jullie kregen samen één dochter, Z.(...) I.(...) A.(...) (nationaal nummer xxx), die werd geboren in Mogadishu. Uw echtgenoot was landbouwer en u was huisvrouw.

Toen de overheidstroepen de controle verworven over de stad Galcad vluchtte u samen met Al-Shabaab het dorp uit. Omdat de gevechten aanhielden besloot na verloop van tijd toch terug te keren naar uw dorp. De dag na uw aankomst in het dorp zag u leden van Al-Shabaab landmijnen plaatsen. U besloot dit te melden aan de overheidstroepen en ging na zonsondergang naar een plek tussen Galcad en Ceel Xaaji waar de overheidstroepen zich gevestigd hadden. U lichtte hen in en reisde vervolgens door naar Galcad, waar u grootmoeder woonde. De volgende ochtend hoorde u een radiobericht van de overheidstroepen waarbij u naam werd genoemd en er werd gezegd dat u hun leven had gered. Daarna werd u opgebeld door Al-Shabaab en ervan beschuldigd een ongelovige en een spion te zijn en werd u bedreigd met de dood.

Uw grootmoeder raadde u aan om Galcad te verlaten en naar Mogadishu te reizen, waar u introk bij uw moeder. In Mogadishu werd ook uw familie bedreigd en werd uw nicht bij vergissing gedood door Al-Shabaab. Na 20 dagen verliet u Mogadishu en reisde u samen met uw dochter naar Kenia.

In Nairobi werd u herenigd met uw echtgenoot, die zich vijf maanden vóór het begin van uw problemen had aangesloten bij de Macawisley, waardoor u het contact met hem verloor en ook Somalië moest ontvluchten.

In september 2023 reisde u samen met uw dochter naar België. Uw echtgenoot bleef in Kenia en het contact met hem werd verbroken. U kwam aan in België op 3 september 2023 en diende op 4 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer vreest u vermoord te worden door Al-Shabaab en vreest u dat uw dochter besneden zal worden. Ter staving van uw verzoek legde u drie medische attesten voor en een voorschrift voor medicatie.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Bij het begin van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS legt u een Somalisch doktersattest voor dat werd opgemaakt in 2007. Gevraagd naar de inhoud van het attest vertelt u dat u een epilepsie lijdt. Gevraagd naar uw behandeling antwoordt u dat u in Somalië en in Kenia medicatie nam maar dat de medicatie in België werd afgebouwd en uiteindelijk helemaal werd stopgezet. Gevraagd naar een medisch attest over uw diagnose gaf u aan dat u het attest niet bij u had. Er werd afgesproken dat u het attest via uw maatschappelijk assistent aan het CGVS zou bezorgen, maar het CGVS heeft niets van u ontvangen (CGVS, p. 5). Bij het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het gaat met u antwoordt u dat het goed met u gaat. Verder werd u er ook op gewezen dat u om een pauze mocht vragen indien u daar nood aan had (CGVS, p. 3). Bijgevolg konden er geen elementen vastgesteld worden die een normale deelname aan de

procedure kunnen verhinderen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden en dat u kon voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u afkomstig bent uit in het dorp Ceel Xaaji gelegen in het district Ceel Dheer in de provincie Galgaduud woonde.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een eerste element dat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Ceel Xaaji is uw beperkte kennis over de periodes van droogte die uw regio hebben getroffen. Aangezien u verklaart dat Ceel Xaaji een klein dorp was waar de bewoners hoofdzakelijk leefden van landbouw en veeteelt en u beweert dat ook uw vader en echtgenoot landbouwers waren kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u bekend bent met de periodes van droogte die uw regio hebben getroffen. Bijkomend kan er ook van u verwacht worden dat u weet hoe ernstig de droogtes waren, welke impact ze hebben gehad op de landbouw en de veeteelt in

uw omgeving, en hoe dit uw leven en het levens van de inwoners van uw dorp heeft beïnvloed, wat niet het geval lijkt te zijn (CGVS, p. 8, 10-12, 15).

Gevraagd om te vertellen over de periodes van droogte spreekt u over de droogte van 2021 maar vermeldt daarbij dat het geen erge droogte was. De ergste droogte vond plaats toen u jong was, in 2010. Uw ouders hebben u erover verteld, u was toen ziek geworden en er konden geen gewassen gezaaid worden. Gevraagd hoelang de droogte van 2021 heeft geduurd stelt u dat deze droogte enkele maanden heeft geduurd. Gevraagd of u zich kan herinneren hoeveel maanden de droogte heeft geduurd antwoordt u dat u moeilijk een inschatting kan geven omdat u geen onderwijs volgde. U kan zich wel nog herinneren dat u de impact hebt gevoeld omdat jullie afhankelijk waren van het veld van uw echtgenoot en dat u een dochter had van één jaar. Gevraagd of uw regio na 2021 nog getroffen werd door droogtes antwoordt u dat u het zich niet meer kan herinneren. Gevraagd of uw regio tussen 2010 en 2021 nog getroffen werd door andere periodes van droogte geeft u geen duidelijk antwoord. U zegt dat er “telkens” kleine droogtes waren wanneer het niet geregend had en de waterputten droog stonden. U herhaalt vervolgens dat de grootste droogte plaatsvond in 2010 en dat er toen veel mensen om het leven zijn gekomen. Gevraagd of uw vader of uw echtgenoot problemen hebben gekend bij het zaaien en oogsten antwoordt u aanvankelijk niet op de vraag. Wanneer er gevraagd werd om de gestelde vraag te beantwoorden geeft u een vaag antwoord. U verklaart dat uw man eigenaar was van een grond en de impact van de kleinere droogtes voelde omdat hij afhankelijk was van de waterputten. Verder voegt u daar ook nog aan toe dat de landbouwers last hadden van kleinere droogtes. Gevraagd wanneer de kleinere droogtes plaatsvonden antwoordt u dat deze er jaarlijks waren, waardoor er geconcludeerd kan worden dat u louter verwijst naar de twee droge seizoenen in Somalië.

Bovenstaande verklaringen overtuigen niet. Uw toelichting over recente droogtes in uw vermeende regio van herkomst blijft erg algemeen, terwijl u wel spontaan uw ervaringen deelt over de droogte in 2010, toen u 10 jaar oud was. Het is redelijk te verwachten dat u meer gedetailleerde en bewuste ervaringen kunt delen over recentere droogtes, aangezien u deze als volwassene heeft meegemaakt. Het feit dat uw herinneringen aan een droogte van 14 jaar geleden uitgebreider zijn dan die aan recentere gebeurtenissen, roept vragen op over de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid in de regio. Verder is het ook opmerkelijk dat u de droogte van 2021 omschrijft als “niet zo erg” (CGVS, p. 15). De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt de term ‘extreem’ om de verwijzen naar de periode van december 2021 tot april 2022 in uw district Ceel Dheer, wat betekent dat er sprake was van groot verlies van gewassen en weilanden, extreem verhoogd brandgevaar, acute watertekorten en het opdrogen van diepe reservoirs, en strenge beperkingen op watergebruik. Verder registreerde de droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – in uw district ook nog een droogte van december 2016 tot augustus 2017 waarbij de termen ‘streng’ en ‘extreem’ worden gebruikt wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaan, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Geconfronteerd met bovenstaande informatie verklaart u dat de landbouwgrond van uw echtgenoot in 2022 in brand werd gestoken, waardoor het moeilijk is voor u om nog kennis te hebben over periodes van droogte aangezien jullie geen landbouwgrond meer hadden en ook geen vee. U verklaart namelijk dat uw echtgenoot in die periode werkte als lader en lossen van goederen maar dat de droogtes overigens niet veel impact hadden op jullie behalve dan dat jullie water kregen via een watertank (CGVS, p. 15 – 16). Gesteld dat u de verbranding van het veld van uw echtgenoot niet kan opwerpen als excuus voor uw gebrekkige kennis aangezien u eerder verklaarde dat u uit een klein dorp komt waar de meeste mensen leven van de landbouw en veeteelt antwoordt u dat niet alle inwoners een stuk grond hebben en dat het grootste deel van de inwoners vee heeft. Gesteld dat ook veehouders gevolgen ondervonden van de droogte antwoordt u dat u dat weet maar dat u enkel over uw persoonlijke ervaringen kan delen (CGVS, p. 16). Deze uitleg kan evenmin uw gebrekkige kennis verschonen. Het lijkt onwaarschijnlijk dat de periodes van droogte in een agrarisch gebied geen gespreksonderwerp zou zijn geweest.

Bovendien staan uw verklaringen over de periodes van droogte ook in schril contrast met uw verklaringen over de veiligheidssituatie in de omliggende dorpen. Gevraagd naar omliggende dorpen noemt u zeven omliggende dorpen op, namelijk Ali Afaraax, Budbud, Ceel Jiqow [Ceel Juqow], Masagaway, Ceel Ciid, Baraak Sheikh en Gal Libaax. Gevraagd hoe u deze dorpen kent antwoordt u dat u erover gehoord hebt. Gevraagd in welke context u daarover gehoord hebt antwoordt u dat u erover hoorde als er gevechten bezig waren of als de overheid onderweg was naar de dorpen (CGVS, p. 13). In het licht van deze verklaringen moet er geconcludeerd worden dat er weldegelijk meer doorleefde verklaringen van u verwacht kunnen worden over de droogtes. Het is ongeloofwaardig dat er binnen uw gemeenschap wel werd gesproken over de veiligheidssituatie in de dichtstbijzijnde dorpen, maar niet over de droogtes, die een directe en ingrijpende impact hadden op het dagelijks leven van de inwoners van uw dorp.

Een bijkomend element dat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst is het weinig doorleefde karakter van uw verklaringen over de veiligheidssituatie, de strijdende partijen en de veiligheidsincidenten in uw regio. Gevraagd wie de controle had over uw dorp op het moment van uw vertrek antwoordt u dat Al-Shabaab er de controle had sinds 2010. Gevraagd wie er de controle had in de stad Galdad, waar uw grootmoeder woonde, antwoordt u dat de overheidstroepen er geweest zijn in 2016 en in januari 2023. Verder voegt u er spontaan ook aan toe dat u hoorde dat de overheid vaak onderweg was naar de omliggende dorpen maar dat ze de controle niet konden verwerven. U verklaart uitdrukkelijk dat Al-Shabaab altijd de controle heeft gehad in uw dorp en de omliggende dorpen. Gevraagd naar gevechten in

de periode voor uw vertrek antwoordt u dat Al-Shabaab na de herovering van de stad Galcad de inwoners van uw dorp het bevel gaf om te vluchten en dat er in de tweede en derde maand van 2023 grote gevechten waren en dat u op 13 mei 2023 terugkeerde naar uw dorp omdat de gevechten bleven duren, wat een opmerkelijk beslissing is. Gevraagd naar luchtaanvallen antwoordt u dat u het zelf niet gezien of opgemerkt heeft, maar dat u wel schoten raketten hoorde (CGVS, p. 13 – 14, 16).

Deze verklaringen overtuigen niet. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de overheidstroepen midden januari 2023 niet enkel de stad Galcad hebben bevrijd van Al-Shabaab maar ook omliggende gebieden. Deze operaties waren een onderdeel van een offensief tegen Al-Shabaab dat in augustus 2022 van start ging. Tijdens de operaties in uw regio werden er vier luchtaanvallen uitgevoerd. Op 16 januari werden er een twee luchtaanvallen uitgevoerd op schuilplaatsen van Al-Shabaab in de dorpen Budbud en Ceel Ciid. Op 23 januari werd er een luchtaanval uitgevoerd door de Amerikaanse troepen als ondersteuning bij de grondgevechten in Galcad, waarbij er 30 Al-Shabaabstrijders werden gedood en op 23 februari werd een luchtaanval uitgevoerd in het dorp Ceel Juqow, nabij Galcad. Verder registreerde de ACLED-databank dat de overheidstroepen op 15 april 2023 het dorp Gal-Libaax heroverde en op 14 mei 2023 het dorp Budbud. Geconfronteerd met deze informatie antwoordt u dat er geen luchtaanval is geweest in Ceel Xaaji en dat u tijdens de gevechten was gevlucht naar Al-Shabaabgebied en dat u niets vernam over wat er aan de hand was (CGVS, p. 14). Dit is echter geen excuus. U bracht eerder in het persoonlijk onderhoud zelf spontaan de dorpen Budbud, Ceel Ciid, Ceel Juqow en Gal-Libaax ter sprake en vertelde dat u erover had gehoord in de context van de gevechten die er plaatsvonden (CGVS, p. 13). Verder verklaarde u ook dat u op 13 mei 2023 terugreisde naar uw dorp, de volgende dag doorreisde naar een plek tussen Ceel Xaaji en Galcad waar de soldaten zich gevestigd hadden om hen ervan op de hoogte te brengen dat Al-Shabaab landmijnen had plaats in uw dorp om daarna meteen door te reizen naar uw grootmoeder in de stad Galcad. Het lijkt onwaarschijnlijk dat niemand u verteld zou hebben over de specifieke gebeurtenissen in uw regio. Bovendien mag van iemand die zich met een kind verplaatst in een regio waar een grootschalig militair offensief met hevige gevechten plaatsvindt, worden verwacht dat die persoon goed op de hoogte is van de situatie om de risico's correct te kunnen inschatten.

Naast uw gebrekkige verklaringen over de periodes van droogte en de veiligheidssituatie in uw beweerde regio van herkomst moet er ook vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de geboorteplaats van uw moeder en onduidelijke verklaringen over de aard van uw relatie met haar. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uw moeder in Ceel Dheer [El Dher] was geboren, terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS deze verklaring aanpast en stelt dat alleen uw vader in Ceel Dheer is geboren en uw moeder in Mogadishu (Verklaringen DVZ, 19.9.2023, vraag 13A; CGVS, p. 7). Hierbij moet er vastgesteld worden dat het opmerkelijk is dat u zou vergissen aangaande de geboorteplaats van uw moeder. Verder spuit u ook mist over uw relatie met haar. U verklaarde dat uw moeder, in 2015, na de echtscheiding terugkeerde naar Mogadishu samen met uw broer, Mohamed en uw zus J.(...) en dat u en uw broer H.(...) bij uw vader in Ceel Xaaji bleven. Verder verklaarde u ook dat u in 2017, na het overlijden van uw vader, terug contact opnam met uw moeder. Ze vertelde u dat ze hertrouwt was, vroeg u waarom u niet eerder contact had opgenomen met haar en u legde haar uit dat u niet eerder contact had opgenomen met haar omdat u geen toestemming kreeg van uw vader. Uw verklaringen over de band met uw moeder roepen vragen op. Op de vraag hoe uw moeder in haar levensonderhoud voorziet, antwoordt u dat u niets weet over haar leven en stelt u uitdrukkelijk dat u nooit bij haar op bezoek bent geweest, terwijl hier niet naar gevraagd werd (CGVS, p. 10). Dit lijkt een poging om de band met uw moeder te minimaliseren. Gezien uw verklaring dat u sinds 2017 opnieuw contact met haar heeft, is het echter onwaarschijnlijk dat u niets over haar leven zou weten. Bovendien gaf u bij de DVZ het telefoonnummer van uw moeder op toen werd gevraagd naar contactgegevens van familieleden, wat juist wijst op een nauwere band met haar (Verklaringen DVZ, 19.9.2023, vraag 15).

Bovendien kunnen er vraagtekens worden geplaatst bij de omstandigheden rondom uw bevalling op 11 oktober 2020. U verklaarde dat u naar Mogadishu bent gereisd om een keizersnede te ondergaan en na drie dagen in het ziekenhuis bent teruggekeerd naar uw dorp. Aangaande deze verklaring is moet er opgemerkt worden dat het vreemd is dat u toen ook uw moeder niet zou gezien hebben. Het lijkt onnodig om na een ziekenhuisopname van slechts drie dagen direct een lange reis van ongeveer 260 kilometer te ondernemen terwijl uw moeder in de stad woonde waar u bent bevallen en het contact hersteld was. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat u uw moeder op de hoogte zou hebben gebracht van de geboorte van haar kleinkind en/of dat zij u zou hebben opgevangen vooraleer u een lange reis maakte met uw pasgeboren baby. Tot slot legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfplaats in Mogadishu voor uw definitief vertrek uit Somalië. Bij de DVZ verklaarde u namelijk dat u op verschillende adressen hebt verbleven, terwijl u bij het CGVS verklaarde dat u 20 dagen in uw moeders huis hebt verbleven (Verklaringen DVZ, 19.9.2023, raag 10; CGVS, p. 17).

Tot slot kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij de wijze waarop u het contact verloor met uw echtgenoot. U verklaart namelijk dat u reeds vijf maanden voor de start van uw problemen gescheiden raakte van uw echtgenoot en het contact met hem verloor. Verder verklaart u ook dat u hem 'plots' terug zag in Nairobi, Kenia, wat wel zeer toevallig is, en dat jullie wegen daar opnieuw gescheiden zijn. U vertelt dat uw echtgenoot een moeilijk leven leidde in Kenia. Hij waste auto's en sliep op straat. Uiteindelijk vertelde u hem dat u Kenia wilde verlaten en regelde uw paternale tante de reis voor u en uw dochter. Sindsdien heeft u

geen contact meer met uw echtgenoot. Gesteld dat het toch wel vreemd is dat u zonder uw echtgenoot Kenia verliet en zelfs geen telefoonnummer noteerde antwoordt u dat hij geen gsm had. Gevraagd of u geprobeerd hebt om uw echtgenoot op te sporen antwoordt u dat u het geprobeerd hebt maar dat u niet wist hoe u hem moest opsporen of wie u moest contacteren. Deze verklaringen overtuigen niet. Indien u werkelijk het contact met uw echtgenoot wilt herstellen, zoals u verklaart, omdat hij u altijd heeft geholpen en de medicijnen heeft gekocht voor u die uw vader weigerde te kopen, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u zich het lot van echtgenoot meer zou hebben aangetrokken en ernstige pogingen zou gedaan hebben om hem op te sporen (CGVS, p. 11). Bijgevolg wekt dit de indruk dat het CGVS in het ongewisse wil laten over uw relatie en contact met uw echtgenoot en zijn werkelijk verblijfplaats.

Wat betreft de door u aangehaalde vrees voor besnijdenis van uw dochter, Z.(...), kan hieraan evenmin geloof gehecht worden.

Om te beginnen moet er vastgesteld worden dat u het CGVS op bewuste wijze hebt proberen te misleiden aangaande uw eigen besnijdenis. Op het persoonlijk onderhoud gevraagd naar de besnijdenisattest van uzelf en uw dochter vraagt u of het verplicht is om ook een besnijdenisattest van uzelf neer te leggen, wat toch wel een vreemde reactie is. Erop gewezen dat het belangrijk is om bewijsstukken voor te leggen begint u uit te leggen dat u niet geboren bent zoals andere meisjes, u verklaart dat u "helemaal dicht bent geboren en dat er niets was om af te knippen", waardoor uw ouders aanvankelijk niet konden beslissen om al dan niet nog een besnijdenis te laten uitvoeren. Verder verklaart u dat uw ouders uiteindelijk hadden afgesproken om u te laten besnijden zodra u in de puberteit zou komen, maar toen het zover was waren uw ouders gescheiden, u bleef bij uw vader wonen en werd uiteindelijk niet besneden. U beweert dat u gespaard bent gebleven van besnijdenis omwille van uw afwijking bij uw geboorte en de echtscheiding van uw ouders, omdat uw moeder u wel wilde besnijden (CGVS, p. 18). Aan deze verklaringen kan geen geloof gehecht worden. In de medisch attesten die u na het persoonlijk onderhoud aan het CGVS bezorgde staat genoteerd dat u niet besneden bent en wordt verder geen melding gemaakt van aangeboren afwijkingen. In een medisch verslag, opgesteld door dokter V. D.(...) na een gynaecologisch onderzoek op 8 mei 2024, staat vermeld dat, ondanks uw bewering besneden te zijn, er geen tekenen van besnijdenis konden worden vastgesteld. Op basis van de bevindingen van dokter V. D.(...) heeft dokter P.(...) L.(...) op 30 oktober 2024 een medisch attest opgesteld waarin eveneens wordt bevestigd dat u geen vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan.

Er moet dus worden geconcludeerd dat u heeft geprobeerd te verbergen dat u zelf niet besneden bent. Daarnaast kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring waarom u niet besneden bent terwijl u stelt dat uw dochter wél risico zou lopen. Aangezien u geen zicht geeft op uw relatie met uw moeder is het ook niet duidelijk wat de mening van uw moeder is aangaande besnijdenis en in hoeverre besnijdenis wordt toegepast in uw familie. Het is bovendien opmerkelijk dat uw moeder pas zou hebben voorgesteld om u te laten besnijden toen u in de puberteit was. Dit roept twijfels op over uw bewering dat uw moeder veel belang hechtte aan de besnijdenis. Volgens de Somalische gezondheids- en demografische enquête van 2020 wordt 73% van de meisjes besneden tussen de leeftijd van 5 en 9 jaar, 25% tussen 10 en 14 jaar, en minder dan 1% op een leeftijd van 15 jaar of ouder. U was echter 16 à 17 jaar oud toen de besnijdenis volgens uw verklaring ging uitgevoerd worden, wat sterk afwijkt van de gebruikelijke praktijk.

Aangezien u geen geloofwaardige uitleg geeft over de reden waarom u niet bent besneden kan het CGVS ook geen inschatting maken van het daadwerkelijke risico dat uw dochter loopt op besnijdenis bij terugkeer naar Somalië, en de mate dat u haar zou kunnen beschermen hiertegen. Door uw ongeloofwaardige verklaringen over uw besnijdenis blijft ook onduidelijk hoe uw familie tegenover besnijdenis staat, wat de situatie nog moeilijker te beoordelen maakt.

Gevraagd wie het initiatief zal nemen om uw dochter te besneden antwoordt u dat uw echtgenoot gelooft dat meisjes besneden moeten worden en daarnaast vermeldt u ook nog haar tantes (CGVS, p. 18). Er kan geen geloof gehecht worden aan deze verklaring, aangezien deze onlogisch overkomt. Uit de medische attesten blijkt namelijk dat u geen enkele vorm van besnijdenis onderging, maar toch huwde met de vader van uw dochter. Dit impliceert dat hij – en zijn familie die volgens de traditionele waarden in Somalië de goedkeuring gaf voor het huwelijk – er geen bezwaar tegen hadden dat u onbesneden was. Uw bewering dat het om een tweede huwelijk ging, kan niet gelden als excuus. Het is hoogst onwaarschijnlijk dat uw echtgenoot niet zou hebben opgemerkt dat u geen enkele vorm van besneden had ondergaan, gezien het belang dat hier in uw cultuur aan wordt gehecht. Besnijdenis is diep verankerd in de Somalische samenleving en het is bovendien zeer uitzonderlijk dat een Somalische vrouw geen enkele vorm van besnijdenis onderging. Bijgevolg bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat uw echtgenoot of de tantes werkelijk de besnijdenis van uw dochter zouden eisen en kan er ook in hoofde van uw dochter geen gegronde vrees voor vervolging in de vorm van vrouwelijke genitale verminking, worden weerhouden.

Ter volledigheid moet er ook nog opgemerkt worden dat de vaststelling dat u niet besneden bent twijfel zaait aangaande uw profiel. Uit studies blijkt dat het percentage vrouwen dat aangeeft besneden te zijn, marginaal lager is in stedelijke gebieden, binnen relatief welvarende families en onder vrouwen met een hogere opleiding. Dit staat in contrast met het beeld dat u van zichzelf schetst als een ongeschoolde vrouw, dochter van een arbeider, afkomstig uit een agrarisch gebied.

Daarnaast versterkt het feit dat u niet besneden bent de twijfel over uw bewering dat uw echtgenoot uit een landelijke omgeving komt (CGVS, p. 10 en 11). Een huwelijk met een onbesneden vrouw vereist doorgaans

een meer open en vooruitstrevende houding, wat niet strookt met de traditionele normen die vaak in rurale gebieden heersen.

Ter staving van uw verzoek legde u een voorschrift voor medicatie voor dat werd opgemaakt in Somalië op 20 maart 2007 door dokter M.(...) A.(...) H.(...), die werkzaam was in de Nada Nura Clinic in Mogadishu. Gevraagd om welke reden u dit voorschrift voorlegt stelt u dat u aan epilepsie lijdt en dat u geen goede behandeling kreeg in Somalië. Uw ouders brachten u in 2007 naar het ziekenhuis maar weigerden u de voorgeschreven medicijnen te geven. Ze kozen voor een behandeling met koranrituelen en later regelde uw vader tegen uw wil een huwelijk met de zoon van uw stiefmoeder omdat hij ervan overtuigd was dat niemand met een zieke vrouw zou willen huwen. Uiteindelijk scheidde u van uw eerste echtgenoot en ontmoette u in 2019 uw huidige echtgenoot. Hij moedigde u wel aan om de medicijnen te nemen en kocht ze ook voor u (CGVS, p. 5, 9-11). Gevraagd naar uw huidige behandeling antwoordt u dat de medicamenteuze behandeling door de dokters werd stopgezet in België. Gevraagd naar een medisch attest verklaarde u dit aan het CGVS te bezorgen, maar het CGVS ontving niets, wat de ernst van de zaak ondermijnt en waardoor uw verklaringen slechts blote beweringen blijven. Bovendien haalt u geen elementen aan waaruit blijkt dat u louter omwille van de epilepsie, waaraan u beweert te lijden, een gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie niet zou kunnen rekenen op de behandeling van deze problemen in Somalië. Voor de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar Somalië dreigt terecht te komen als gevolg van uw psychologische problemen moet erop worden gewezen dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Ceel Xaaji, in district Ceel Dheer, gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Ceel Xaaji heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 24 oktober 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen oktober met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (zie notities CGVS, p. 14 en 16). U werd er vervolgens op gewezen dat het van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde en in hoofde van uw dochter geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarnaar verwezen wordt in de beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Samenvoeging van de zaken

Verzoekster heeft op 24 december 2024 en op 17 januari 2025 verzoekschriften ingediend tegen dezelfde beslissing van de commissaris-generaal van 16 december 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu dient dan ook te worden verwezen naar oud artikel 39/68-2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), dat als volgt luidt:

"Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften."

Met toepassing van deze bepaling worden de beroepen met rolnummer 330 835 en rolnummer 332 615 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting van 20 mei 2026 wordt bevestigd dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak mag doen zoals wettelijk voorzien op basis van het laatst ingediende verzoekschrift, dit met rolnummer 332 615 en wordt aldus afstand gedaan van het beroep ingediend in de zaak met rolnummer 330 835.

De Raad zal bijgevolg enkel uitspraak doen op basis van het verzoekschrift in de zaak met rolnummer 332 615.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoekster een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoekster vraagt haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt geen stavingstukken aan haar verzoekschrift.

3.2.2. Op 13 mei 2026 dient de commissaris-generaal een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt (rechtsplegingsdossier, stuk 8):

- UNHCR *“International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia”* van september 2022;
- EUAA *“Country Guidance: Somalia”* van oktober 2025;
- EUAA *“Country of Origin Information Report: Security Situation”* van mei 2025;
- EUAA *“Country of Origin Information Query: Somalia: Major political, security and humanitarian developments”* van 13 augustus 2025;
- COI Focus *“Somalië: Veiligheidssituatie”* van 25 maart 2025 (update).

3.2.3. Ter terechtzitting d.d. 20 mei 2026 legt verzoekster een aanvullende nota neer waarin zij verwijst naar volgende (pers)artikelen en er de weblinks van vermeldt (rechtsplegingsdossier, stuk 10):

- African Security Analysis *“Growing Security Crisis in Somalia: Mogadishu at Risk Al-Shabaab’s Rapid Advance in Middle and Lower Shabelle”* van 26 maart 2025;
- ECFR *“React, rinse, repeat: How Europe can help break Somalia’s cycle of conflict”* van 2 mei 2025;
- Security Council Report *“Security Council Report April 2025 Monthly Forecast”* van 31 maart 2025;
- France 24 *“Fears mount over resurgence of Al-Shabaab jihadists in Somalia”* van 27 maart 2025;
- Somalia Guardian *“Fall of Mogadishu ‘real possibility’ as militants encroach on its limits”* van 16 maart 2025;

- The Soufan Center *"Between Islamic State and Al-Shabaab: An Embattled Mogadishu?"* van 2 april 2025;
- Ward Heer News *"Contradictions in Mogadishu: Security Warnings Versus Government Denials"* van 7 maart 2025;
- Hiiraan *"Puntland warns Mogadishu faces security threats like Afghanistan"* van 15 maart 2025;
- Independent *"African leaders call for more peacekeepers for Somalia to defend against al-Qaidalined al-Shabab"* van 25 april 2025;
- FTL Somalia *"ACLED Says Al-Shabaab Has Increased Monthly Attacks in Somalia by 50% in 2025"* van 3 april 2025;
- ACLED *"Africa Overview: May 2025"* van 2026;
- All Africa *"Somalia: 'A Woman Must Marry or Die Trying' - the Emotional Toll of Social Pressure On Single Somali Women"* van 17 oktober 2025;
- The New York Times *"Health Somalia: Children malnutrition is sad"* van 17 oktober 2025;
- All Africa *"Somalia: UN cutting down food assistance to Somalia due to funding shortage"* van 5 oktober 2025;
- All Africa *"Somalia Fewer Than One in 10 Somalis to Receive Life-Saving Aid in November, Warns WFP"* van 3 oktober 2025;
- UNOCHA *"Somalia Hunger projected to worsen in coming months"* van 24 september 2025;
- Amnesty International *"Somalia: 2024"* van 2025;
- FTL Somalia *"Elder warns against term extension as Somali political Tensions simmer"* van 18 oktober 2025;
- The EastAfrican *"Somalia Sets November Date for One-Person, One-Vote Elections"* van 19 oktober 2025;
- Caasimada *"Somalia Finds Major Offshore Gas Reserves in Turkish Survey"* van 2025 ;
- Kaab TV *"Somali Oil Exploration Nears Milestone as Turkish Drilling Vessel Arrives"* van 13 april 2025;
- UNOCHA *"Somalia - Impact of Funding Reductions"* van juli 2025;
- UNOCHA *"Somalia: Conflict Displacement in Hiraaan and Gedo Regions, Flash Update No. 2, 3 August 2025"* van 2025;
- United States *"Africa Command (AFRICOM), 2025 Airstrikes"* 2025;
- United States *"Africa Command (AFRICOM), US Forces Conduct Strike Targeting Al-Shabaab"* van 2025;
- Somali Guardian *"Somalia's War Effort Unravels as Soldiers Flee, Officials Respond with Brutal Threats"* van 2025;
- Somali Guardian *"Heavy Mortar Shells Strike Mogadishu Airport"* 2025;
- Shabelle Media Network *"Al-Shabaab Reinforces Positions Between Balcaad and Jowhar Amid Military Tensions"* 27 juli 2025;
- All Africa *"Somalia: From Insurgency to Power Grab: Al-Shabaab's Deadly Advance On Mogadishu Signals Somalia's Descent Into Disaster"* van 2025;
- The New York Times *"Trump Team Divided Over Future of U.S. Counterterrorism Operations in Somalia"* van 2025;
- FTL Somalia *"ACLED Says Al-Shabaab Has Increased Monthly Attacks in Somalia by 50% in 2025"* van 3 april 2025;
- EUAA *"Somalia reports show rising insecurity and political fragmentation country"* van 26 mei 2025;
- Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict *"Somalia: Volatile Security Situation with Dramatic Impact on Children"* van 10 december 2025;
- UN *"Children and armed conflict in Somalia Report of the Secretary-General"* van 12 november 2025;
- Africa Center *"Somalia at risk of becoming a jihadist state"* van 17 november 2025;
- HRW *"World Report 2026: Somalia"*;
- Hiraal Institute *"Somalia Security Report Final"* van februari 2026.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Volledigheidshalve wijst de Raad er op dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en

de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) van toepassing is vanaf 12 juni 2026.

3.3.2. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt in het kader van de bijzondere procedurele noden het volgende uiteengezet:

“Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Bij het begin van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS legt u een Somalisch doktersattest voor dat werd opgemaakt in 2007. Gevraagd naar de inhoud van het attest vertelt u dat u een epilepsie lijdt. Gevraagd naar uw behandeling antwoordt u dat u in Somalië en in Kenia medicatie nam maar dat de medicatie in België werd afgebouwd en uiteindelijk helemaal werd stopgezet. Gevraagd naar een medisch attest over uw diagnose gaf u aan dat u het attest niet bij u had. Er werd afgesproken dat u het attest via uw maatschappelijk assistent aan het CGVS zou bezorgen, maar het CGVS heeft niets van u ontvangen (CGVS, p. 5). Bij het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het gaat met u antwoordt u dat het goed met u gaat. Verder werd u er ook op gewezen dat u om een pauze mocht vragen indien u daar nood aan had (CGVS, p. 3). Bijgevolg konden er geen elementen vastgesteld worden die een normale deelname aan de procedure kunnen verhinderen.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden en dat u kon voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster betwist deze motieven niet. Bijgevolg werden aan verzoekster terecht geen specifieke steunmaatregelen toegekend, en kan redelijkerwijs worden aangenomen dat haar rechten worden gerespecteerd en zij aan haar verplichtingen kan voldoen.

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aangezien zij niet aannemelijk heeft gemaakt ten aanzien van haar land een gegronde vrees voor vervolging te hebben, noch een reëel risico te lopen zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming:

(i) niettegenstaande verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gewezen op de medewerkingsplicht die op haar schouders rust, blijkt uit het geheel van haar verklaringen en voorgelegde stukken dat ze niet aan deze plicht tot medewerking heeft voldaan: verzoekster is er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat ze afkomstig is uit het dorp Ceel Xaaji in het district Ceel Dheer in de provincie Galgaduud:

- verzoekster heeft een beperkte kennis over de periodes van droogte die haar regio hebben getroffen. Aangezien verzoekster verklaart dat Ceel Xaaji een klein dorp was waar de bewoners hoofdzakelijk leefden van landbouw en veeteelt en zij beweert dat ook haar vader en echtgenoot landbouwers waren, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat verzoekster bekend is met de periodes van droogte die haar regio hebben getroffen. Bijkomend kan er ook van verzoekster verwacht worden dat zij weet hoe ernstig de droogtes waren, welke impact ze hebben gehad op de landbouw en de veeteelt in haar omgeving, en hoe dit haar leven en het leven van de inwoners van haar dorp heeft beïnvloed, wat niet het geval lijkt te zijn. De verklaringen van verzoekster over droogteperiodes stroken niet met haar kennis van de veiligheidssituatie in omliggende dorpen. Hoewel zij verschillende nabijgelegen dorpen kan noemen en uitleggen dat zij hierover hoorde in de context van gevechten en verplaatsingen van de overheid, kan zij nauwelijks doorleefde verklaringen afleggen over de droogtes. Het is ongeloofwaardig dat binnen haar gemeenschap wel werd gesproken over veiligheidsincidenten, maar niet over droogtes die een directe en ingrijpende impact hadden op het dagelijks leven van de inwoners;

- de verklaringen van verzoekster over de veiligheidssituatie, de strijdende partijen en de veiligheidsincidenten in haar vermeende regio van herkomst zijn weinig doorleefd en overtuigen niet. Hoewel zij verklaart dat Al-Shabaab de controle had over haar dorp en verschillende omliggende dorpen noemt in het kader van gevechten, blijft haar kennis over belangrijke militaire operaties, luchtaanvallen en heroveringen in de regio beperkt. Het is weinig waarschijnlijk dat verzoekster, die zich tijdens deze periode in de regio bevond en zich ermee verplaatste, niet beter op de hoogte zou zijn geweest van deze ingrijpende gebeurtenissen;

- verzoekster legt tegenstrijdige verklaringen af over de geboorteplaats van haar moeder en onduidelijke verklaringen over de band met haar moeder. Waar zij bij de DVZ verklaarde dat haar moeder in Ceel Dheer was geboren, stelde zij tijdens het persoonlijk onderhoud dat haar moeder geboren is in Mogadishu. Hoewel verzoekster verklaarde sinds 2017 opnieuw contact met haar moeder te hebben, stelt zij tegelijkertijd niets te weten over haar leven. Dit is moeilijk verenigbaar met het feit dat zij opnieuw contact had met haar moeder en bij de DVZ haar telefoonnummer kon opgeven, wat eerder wijst op een nauwere band.

- er kunnen vraagtekens geplaatst worden bij de omstandigheden van verzoeksters bevalling op 11 oktober 2020: het is vreemd dat verzoekster na een keizersnede in Mogadishu daar slechts drie dagen verbleven heeft maar niet bij haar moeder zou verbleven hebben of haar zou hebben bezocht, ondanks het herstelde contact tussen beiden. Voorts legt verzoekster tegenstrijdige verklaringen af over haar verblijfplaats in Mogadishu voorafgaand aan haar vertrek uit Somalië: bij de DVZ verklaarde zij op verschillende adressen te hebben verbleven, terwijl zij tijdens het persoonlijk onderhoud stelde dat zij twintig dagen in het huis van haar moeder verbleef;

- er kunnen vraagtekens geplaatst worden bij de wijze waarop verzoekster het contact verloor met haar echtgenoot: hoewel zij verklaart dat zij het contact met hem verloor, hem toevallig terugzag in Kenia en nadien opnieuw uit het oog verloor, heeft zij volgens haar geen telefoonnummer of andere contactgegevens van hem. Ook zou zij geen succes hebben gehad bij pogingen om hem op te sporen. Dit is weinig overtuigend aangezien van verzoekster, gelet op het belang dat zij aan haar echtgenoot zegt te hechten, redelijkerwijs verwacht kan worden dat zij meer inspanningen zou hebben geleverd om het contact met hem te herstellen;

(ii) er wordt geen geloof gehecht aan de aangehaalde vrees voor besnijdenis van verzoeksters dochter:

- verzoekster heeft het CGVS op bewuste wijze trachten te misleiden aangaande haar eigen besnijdenis: hoewel verzoekster verklaarde dat zij omwille van een aangeboren afwijking niet werd besneden, blijkt uit medische attesten dat er geen sporen van besnijdenis of aangeboren afwijkingen werden vastgesteld. Verzoekster geeft geen aannemelijke uitleg waarom zij zelf niet werd besneden;

- er kan geen geloof worden gehecht aan haar verklaring dat zij zelf niet besneden is, maar dat haar dochter wel een risico zou lopen: aangezien verzoekster geen zicht geeft op de relatie met haar moeder, is het ook niet duidelijk wat de mening van haar moeder is over besnijdenis en in hoeverre besnijdenis wordt toegepast in haar familie; het CGVS kan geen inschatting maken van het daadwerkelijke risico dat verzoeksters dochter zou lopen en de mate waarin verzoekster haar zou kunnen beschermen hiertegen;

- het is onaannemelijk dat verzoeksters echtgenoot of zijn familie zou aandringen op de besnijdenis van haar dochter, aangezien verzoekster zelf niet besneden is en toch met hem kon huwen; verzoekster maakt niet aannemelijk dat haar echtgenoot of tantes werkelijk de besnijdenis van haar dochter zouden eisen;

- het is zeer uitzonderlijk dat een Somalische vrouw geen enkele vorm van besnijdenis onderging; dit zaait twijfel over verzoeksters profiel en haar beweerde familiale en regionale achtergrond;

(iii) verzoekster heeft een voorschrift voor epilepsiemedicatie uit Somalië neergelegd en verklaarde dat zij daar onvoldoende medische behandeling kreeg omdat haar ouders kozen voor religieuze rituelen in plaats van medicatie. Zij verklaarde verder dat haar huidige echtgenoot haar later wel hielp bij het verkrijgen van medicijnen. Verzoekster heeft geen bijkomende medische attesten voorgelegd over haar huidige toestand, ondanks haar verklaring dat zij dit zou doen. Haar verklaringen zijn onvoldoende onderbouwd en ze heeft geen elementen aangebracht waaruit blijkt dat haar epilepsie op zich aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag;

(iv) gezien verzoekster niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit haar beweerde regio van herkomst, kan er evenmin geloof worden gehecht aan haar asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is;

(v) verzoekster kan met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, niet volstaan met een loutere verwijzing naar haar Somalische nationaliteit doch zij moet enig verband met haar persoon aannemelijk maken. Verzoekster maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met haar persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over haar verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië. Verzoekster werd tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen op haar medewerkingsplicht en het belang van waarheidsgetrouwe verklaringen, maar bleef volharden in ongeloofwaardige verklaringen. Na een grondig onderzoek van haar verklaringen, de voorgelegde stukken en de relevante landeninformatie werd besloten dat er in haar hoofde geen elementen bestaan die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus

3.3.4.1. Oud artikel 48/3, § 1, van de Vreemdelingenwet, als omzetting van de voormalige richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), bepaalt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van boven-bedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 3, punt 5, van Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de normen inzake de voorwaarden waaraan onderdanen van derde landen of staatlozen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, inzake een uniforme status voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en inzake de inhoud van die bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347), definieert de term “vluchteling” als volgt: *“een onderdaan van een derde land die zich wegens een gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, buiten het land bevindt waarvan hij of zij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, wegens deze vrees, niet wil invoeren, dan wel een staatloze die zich om dezelfde reden buiten het land bevindt waar hij of zij vroeger gewoonlijk verbleef en daarheen niet kan, dan wel wegens genoemde vrees niet wil terugkeren, en op wie artikel 12 niet van toepassing is”*.

Artikel 3, punt 1, van de Verordening (EU) 2024/1347 definieert het begrip “vluchtelingenstatus” als volgt: *“de erkenning door een lidstaat van een onderdaan van een derde land of een staatloze als vluchteling”*.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie verduidelijkt in zijn arrest van 4 juni 2026 (C-440/25), het volgende:

“28. Ten eerste moet evenwel worden opgemerkt dat verordening 2024/1347 krachtens artikel 42 ervan van toepassing is met ingang van 12 juni 2026.

29. Het staat dus niet vast dat de uitlegging van deze verordening voor de verwijzende rechter noodzakelijk is om uitspraak te doen in het hoofdgeding.

30. Hoe dan ook moet worden opgemerkt dat artikel 2, onder d), van richtlijn 2011/95, en artikel 3, punt 5, van verordening 2024/1347, waarin het begrip „vluchteling” is gedefinieerd, identiek zijn geformuleerd. Bijgevolg is de uitlegging van de uitdrukking „gegronde vrees voor vervolging” in artikel 2, onder d), van deze richtlijn relevant voor de eventuele uitlegging van dezelfde uitdrukking die in artikel 3, punt 5, van die verordening wordt gebruikt.”

Hieruit volgt dat de in artikel 3, punten 1 en 5, van Verordening (EU) 2024/1347 vervatte definities geen wijziging aanbrengen in de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. De materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend, zijn immers dezelfde gebleven.

3.3.4.2. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Somalië Al-Shabaab, die haar als spion zouden beschouwen nadat zij overheidstroepen op de hoogte had gebracht van de plaatsing van landmijnen door A-Shabaab. Verder stelt zij dat haar minderjarige dochter het risico loopt om besneden te worden bij een terugkeer naar Somalië.

3.3.4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.4. In de bestreden beslissing wordt op verschillende gronden geconcludeerd dat verzoekster niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit haar beweerde regio.

Vooreerst stelt verweerder in de bestreden beslissing dat de geloofwaardigheid van de herkomst van verzoekster uit Ceel Xaaji wordt ondermijnd door haar beperkte kennis over de periodes van droogte die haar regio hebben getroffen.

Verzoekster betwist in het verzoekschrift dat uit haar beperkte kennis over droogtes kan worden afgeleid dat zij niet afkomstig is uit de door haar opgegeven regio. Zij wijst erop dat zij een jonge, ongeschoolde vrouw is met gezondheidsproblemen en een traumatische levensloop, waardoor haar leefwereld zich hoofdzakelijk beperkte tot het huishouden. Hoewel haar vader en echtgenoot actief waren in de landbouw, was verzoekster zelf geen landbouwer of veehouder en was zij niet betrokken bij deze activiteiten. Volgens verzoekster houdt het CGVS onvoldoende rekening met haar individuele omstandigheden en vergelijkt het haar kennis ten onrechte met die van personen die beroepsmatig actief zijn in de landbouw en veeteelt. Zij stelt daarom dat het niet onlogisch is dat zij slechts beperkte en weinig doorleefde verklaringen kon afleggen over droogtes en de gevolgen daarvan. Zij meent dat er een individueel onderzoek diende te worden gevoerd door verweerder. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift geen elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de pertinente motivering van het CGVS. Het CGVS heeft op goede gronden vastgesteld dat verzoeksters verklaringen over de droogteperiodes in haar beweerde regio van herkomst vaag, weinig doorleefd en op verschillende punten strijdig zijn met de beschikbare objectieve landeninformatie. Daarbij kon het CGVS eveneens in aanmerking nemen dat verzoekster, ondanks de aanzienlijke impact van de droogtes op het dagelijkse leven van de bevolking, slechts beperkte en weinig concrete verklaringen kon afleggen en haar verklaringen bovendien onderling niet steeds coherent waren. De door verzoekster aangevoerde persoonlijke omstandigheden, met name haar jonge leeftijd tijdens de droogte van 2010 en haar beperkte betrokkenheid bij de landbouw volstaan niet om deze vaststellingen te verklaren, te meer nu ook de recentere droogteperiodes zich voordeden toen zij meerderjarig was.

De Raad stelt aldus vast dat verzoekster zich in wezen beperkt tot het herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen en het poneren van een eigen lezing van de feiten, zonder de concrete vaststellingen van het CGVS op afdoende wijze te ontkrachten. De motieven van de bestreden beslissing blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad bijgetreden.

3.3.4.5. Verder wordt in de bestreden beslissing geoordeeld dat de geloofwaardigheid van de beweerde herkomst van verzoekster verder wordt ondermijnd door het weinig doorleefde karakter van haar verklaringen over de veiligheidssituatie, de strijdende partijen en de veiligheidsincidenten in haar regio. Volgens het CGVS bleef haar kennis over belangrijke gevechten, luchtaanvallen en militaire operaties in de regio beperkt, terwijl objectieve landeninformatie aantoont dat er in 2023 verschillende belangrijke offensieven en luchtaanvallen plaatsvonden in en rond de door haar genoemde dorpen. Het CGVS acht haar uitleg hiervoor niet overtuigend en stelt dat van verzoekster, die zich tijdens deze periode met haar kind door de regio verplaatste, redelijkerwijs mag worden verwacht dat zij beter op de hoogte was van de veiligheidssituatie en de risico's in haar omgeving.

Verzoekster voert in het verzoekschrift opnieuw aan dat het CGVS onvoldoende rekening heeft gehouden met haar persoonlijk profiel. Zij stelt dat zij een ongeschoolde vrouw is die veel geweld, gezondheidsproblemen en traumatische ervaringen heeft meegemaakt, waardoor haar aandacht in de eerste plaats uitging naar haar eigen gezondheid en die van haar dochter. Volgens verzoekster is het dan ook onredelijk om van haar te verwachten dat zij gebeurtenissen, veiligheidsincidenten, machtswissels of andere ontwikkelingen in haar regio nauwkeurig in de tijd kan situeren of met jaartallen kan benoemen. Zij benadrukt dat zij nooit onderwijs heeft gevolgd en niet betrokken was bij politieke, militaire of administratieve aangelegenheden. Door haar verklaringen te toetsen aan dergelijke verwachtingen, houdt verwerende partij volgens verzoekster geen rekening met haar kwetsbaar profiel en persoonlijke omstandigheden.

De Raad stelt vast dat verzoekster zich opnieuw beperkt tot het benadrukken van haar persoonlijke omstandigheden, zonder concreet aan te tonen dat deze de door het CGVS vastgestelde lacunes en tegenstrijdigheden kunnen verklaren. Zoals het CGVS terecht opmerkt, blijkt uit de beschikbare objectieve landeninformatie dat zich in 2023 verschillende militaire operaties luchtbombardementen en gevechten voordeden in en rond de door verzoekster genoemde dorpen. Hoewel verzoekster verklaart gedurende deze periode met haar kind door de regio te zijn gereisd, bleef haar kennis van deze gebeurtenissen beperkt en legde zij bovendien weinig spontane en op bepaalde punten tegenstrijdige verklaringen af. Haar verwijzing naar haar kwetsbaar profiel, traumatische ervaringen en beperkte scholing verklaart niet waarom zij dergelijke ingrijpende gebeurtenissen, die zich in haar directe leefomgeving zouden hebben afgespeeld, niet op een meer doorleefde en coherente wijze kon toelichten. Haar verklaringen doen aldus wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar beweerde herkomst. Volledigheidshalve dient te worden vastgesteld dat, inzake haar kwetsbaar profiel, uit het onderzoek naar de bijzondere procedurele noden (punt 3.3.3 van dit arrest) niet is gebleken dat verzoekster dergelijke noden had, zodat zij zich hierop niet kan beroepen.

3.3.4.6. Het CGVS oordeelt verder dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de geboorteplaats van haar moeder en onduidelijke verklaringen heeft gegeven over de aard van haar relatie met haar. Volgens het CGVS is het opmerkelijk dat verzoekster bij de DVZ verklaarde dat haar moeder in Ceel Dheer geboren was, terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud stelde dat haar moeder in Mogadishu geboren werd. Daarnaast acht het CGVS haar verklaringen over de band met haar moeder weinig

overtuigend. Hoewel verzoekster verklaarde sinds 2017 opnieuw contact te hebben met haar moeder, stelde zij tegelijk niets over haar leven te weten. Volgens het CGVS lijkt dit een poging om de band met haar moeder te minimaliseren, temeer daar zij bij de DVZ wel het telefoonnummer van haar moeder opgaf. Verder plaatst het CGVS vraagtekens bij de omstandigheden van de bevalling van verzoekster in Mogadishu in 2020. Het acht het vreemd dat verzoekster haar moeder toen niet zou hebben gezien, ondanks haar verblijf in dezelfde stad en het herstelde contact tussen hen. Tot slot wijst het CGVS op tegenstrijdige verklaringen over haar verblijfplaats in Mogadishu vóór haar vertrek uit Somalië, aangezien zij bij de DVZ verklaarde op verschillende adressen te hebben verbleven, terwijl zij bij het CGVS verklaarde twintig dagen in het huis van haar moeder te hebben gewoond. Hierdoor rijzen volgens het CGVS bijkomende twijfels over de geloofwaardigheid van haar verklaringen.

Verzoekster voert in het verzoekschrift aan dat de vermeende tegenstrijdigheid over de geboorteplaats van haar moeder het gevolg is van een misverstand tijdens het korte en haastige DVZ-interview, waarbij de geboorteplaats van haar vader ten onrechte ook aan haar moeder werd toegeschreven. Daarnaast stelt zij dat zij na de scheiding van haar ouders niet bij haar moeder opgroeide en van haar vader geen contact met haar mocht hebben, waardoor nooit een hechte moeder-dochterrelatie is ontstaan. Het feit dat zij over het telefoonnummer van haar moeder beschikt, bewijst volgens haar dan ook geen nauwe band. Ze verwijst hierbij naar haar afgelegde verklaringen.

De Raad kan verzoekster niet volgen. Zelfs indien zou worden aangenomen dat de vermelding van de geboorteplaats van haar moeder bij de DVZ op een vergissing zou berusten, doet dit geen afbreuk aan de overige pertinente motieven van de bestreden beslissing. Zo blijven haar wisselende verklaringen over de aard van haar relatie met haar moeder, de beperkte informatie die ze over haar moeder geeft ondanks het beweerde hernieuwde contact sinds 2017, de onaannemelijke verklaringen over de omstandigheden van haar bevalling in Mogadishu en de tegenstrijdige verklaringen over haar verblijfplaats voor haar vertrek uit Somalië, onverkort overeind. De Raad sluit zich dan ook aan bij de beoordeling van het CGVS.

3.3.4.7. Het CGVS plaatst vervolgens vraagtekens bij de wijze waarop verzoekster het contact met haar echtgenoot zou hebben verloren. Verzoekster verklaarde dat zij het contact met haar echtgenoot verloor, hem vervolgens toevallig terugzag in Nairobi en daarna opnieuw van hem gescheiden raakte zonder contactgegevens uit te wisselen. Hoewel zij stelde dat haar echtgenoot haar steeds had geholpen en medicijnen voor haar kocht, zou zij nadien geen ernstige pogingen hebben ondernomen om hem op te sporen. Het CGVS acht dit niet aannemelijk en meent dat van verzoekster redelijkerwijs verwacht kon worden dat zij meer inspanningen zou hebben geleverd om het contact te herstellen. Hierdoor ontstaat volgens het CGVS onduidelijkheid over haar relatie met haar echtgenoot, haar contact met hem en zijn werkelijke verblijfplaats.

Wat haar echtgenoot betreft, benadrukt verzoekster in het verzoekschrift dat zij zich in een bijzonder kwetsbare situatie bevond door haar gezondheidstoestand en de zorg voor haar jonge dochter. Zij stelt dat haar echtgenoot geen telefoon had en zelf in moeilijke omstandigheden leefde, waardoor het verlies van contact volgens haar niet ongewoon of ongeloofwaardig is.

Ook met betrekking tot dit motief slaagt verzoekster er echter niet in de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar betoog in wezen beperkt tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Een dergelijke herhaling kan bezwaarlijk worden beschouwd als een dienstig verweer. De betrokken elementen werden immers reeds onderzocht en beoordeeld in de bestreden beslissing, zodat verzoekster met deze argumentatie geen afbreuk vermag te doen aan de gemaakte vaststellingen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt. Derhalve kan dit betoog niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van hetzelfde motief.

3.3.4.8. Inzake de beweerde vrees voor besnijdenis van verzoeksters minderjarige dochter oordeelt het CGVS het volgende:

“Wat betreft de door u aangehaalde vrees voor besnijdenis van uw dochter, Z.(...), kan hieraan evenmin geloof gehecht worden.

Om te beginnen moet er vastgesteld worden dat u het CGVS op bewuste wijze hebt proberen te misleiden aangaande uw eigen besnijdenis. Op het persoonlijk onderhoud gevraagd naar de besnijdenisattest van uzelf en uw dochter vraagt u of het verplicht is om ook een besnijdenisattest van uzelf neer te leggen, wat toch wel een vreemde reactie is. Erop gewezen dat het belangrijk is om bewijsstukken voor te leggen begint u uit te leggen dat u niet geboren bent zoals andere meisjes, u verklaart dat u “helemaal dicht bent geboren en dat er niets was om af te knippen”, waardoor uw ouders aanvankelijk niet konden beslissen om al dan niet nog een besnijdenis te laten uitvoeren. Verder verklaart u dat uw ouders uiteindelijk hadden afgesproken om u te laten besnijden zodra u in de puberteit zou komen, maar toen het zover was waren uw ouders gescheiden, u bleef

bij uw vader wonen en werd uiteindelijk niet besneden. U beweert dat u gespaard bent gebleven van besnijdenis omwille van uw afwijking bij uw geboorte en de echtscheiding van uw ouders, omdat uw moeder u wel wilde besnijden (CGVS, p. 18). Aan deze verklaringen kan geen geloof gehecht worden. In de medisch attesten die u na het persoonlijk onderhoud aan het CGVS bezorgde staat genoteerd dat u niet besneden bent en wordt verder geen melding gemaakt van aangeboren afwijkingen. In een medisch verslag, opgesteld door dokter V. D. (...) na een gynaecologisch onderzoek op 8 mei 2024, staat vermeld dat, ondanks uw bewering besneden te zijn, er geen tekenen van besnijdenis konden worden vastgesteld. Op basis van de bevindingen van dokter V. D. (...) heeft dokter P. L. (...) op 30 oktober 2024 een medisch attest opgesteld waarin eveneens wordt bevestigd dat u geen vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan.

Er moet dus worden geconcludeerd dat u heeft geprobeerd te verbergen dat u zelf niet besneden bent. Daarnaast kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring waarom u niet besneden bent terwijl u stelt dat uw dochter wél risico zou lopen. Aangezien u geen zicht geeft op uw relatie met uw moeder is het ook niet duidelijk wat de mening van uw moeder is aangaande besnijdenis en in hoeverre besnijdenis wordt toegepast in uw familie. Het is bovendien opmerkelijk dat uw moeder pas zou hebben voorgesteld om u te laten besnijden toen u in de puberteit was. Dit roept twijfels op over uw bewering dat uw moeder veel belang hechtte aan de besnijdenis. Volgens de Somalische gezondheids- en demografische enquête van 2020 wordt 73% van de meisjes besneden tussen de leeftijd van 5 en 9 jaar, 25% tussen 10 en 14 jaar, en minder dan 1% op een leeftijd van 15 jaar of ouder. U was echter 16 à 17 jaar oud toen de besnijdenis volgens uw verklaring ging uitgevoerd worden, wat sterk afwijkt van de gebruikelijke praktijk.

Aangezien u geen geloofwaardige uitleg geeft over de reden waarom u niet bent besneden kan het CGVS ook geen inschatting maken van het daadwerkelijke risico dat uw dochter loopt op besnijdenis bij terugkeer naar Somalië, en de mate dat u haar zou kunnen beschermen hiertegen. Door uw ongeloofwaardige verklaringen over uw besnijdenis blijft ook onduidelijk hoe uw familie tegenover besnijdenis staat, wat de situatie nog moeilijker te beoordelen maakt.

Gevraagd wie het initiatief zal nemen om uw dochter te besneden antwoordt u dat uw echtgenoot gelooft dat meisjes besneden moeten worden en daarnaast vermeldt u ook nog haar tantes (CGVS, p. 18). Er kan geen geloof gehecht worden aan deze verklaring, aangezien deze onlogisch overkomt. Uit de medische attesten blijkt namelijk dat u geen enkele vorm van besnijdenis onderging, maar toch huwde met de vader van uw dochter. Dit impliceert dat hij – en zijn familie die volgens de traditionele waarden in Somalië de goedkeuring gaf voor het huwelijk – er geen bezwaar tegen hadden dat u onbesneden was. Uw bewering dat het om een tweede huwelijk ging, kan niet gelden als excuus. Het is hoogst onwaarschijnlijk dat uw echtgenoot niet zou hebben opgemerkt dat u geen enkele vorm van besneden had ondergaan, gezien het belang dat hier in uw cultuur aan wordt gehecht. Besnijdenis is diep verankerd in de Somalische samenleving en het is bovendien zeer uitzonderlijk dat een Somalische vrouw geen enkele vorm van besnijdenis onderging. Bijgevolg bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat uw echtgenoot of de tantes werkelijk de besnijdenis van uw dochter zouden eisen en kan er ook in hoofde van uw dochter geen gegronde vrees voor vervolging in de vorm van vrouwelijke genitale verminking, worden weerhouden.

Ter volledigheid moet er ook nog opgemerkt worden dat de vaststelling dat u niet besneden bent twijfel zaait aangaande uw profiel. Uit studies blijkt dat het percentage vrouwen dat aangeeft besneden te zijn, marginaal lager is in stedelijke gebieden, binnen relatief welvarende families en onder vrouwen met een hogere opleiding. Dit staat in contrast met het beeld dat u van zichzelf schetst als een ongeschoolde vrouw, dochter van een arbeider, afkomstig uit een agrarisch gebied.

Daarnaast versterkt het feit dat u niet besneden bent de twijfel over uw bewering dat uw echtgenoot uit een landelijke omgeving komt (CGVS, p. 10 en 11). Een huwelijk met een onbesneden vrouw vereist doorgaans een meer open en vooruitstrevende houding, wat niet strookt met de traditionele normen die vaak in rurale gebieden heersen."

In dit verband voert verzoekster in het verzoekschrift aan dat onbesneden vrouwen in Somalië niet alleen geconfronteerd kunnen worden met sociale uitsluiting, maar ook met druk en dwang vanuit hun familie en gemeenschap om alsnog een vrouwelijke genitale verminking (VGV) te ondergaan. Dit geldt ook voor verzoekster indien zij zelf in de toekomst zou bevallen en er zou worden opgemerkt dat ze niet besneden is. Volgens verzoekster gaat het CGVS eraan voorbij dat de beslissing tot besnijdenis voortkomt uit gemeenschap en familieverbanden en niet louter een keuze van de moeder is. Verzoekster verwijst naar de COI Focus Somalië "Vrouwelijke genitale verminking" van 8 november 2024.

De Raad wijst erop dat een loutere verwijzing naar de algemene context inzake vrouwelijke genitale verminking in Somalië niet volstaat om een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de dochter van verzoekster aannemelijk te maken. Evenmin om dit aannemelijk te maken in haar eigen hoofde, voor zover zij voor het eerst in huidig verzoekschrift hierop zou alluderen. Het komt aan verzoekster toe concrete en geloofwaardige elementen aan te brengen waaruit blijkt dat haar dochter daadwerkelijk een reëel risico loopt.

In casu slaagt verzoekster hier niet in nu zij aanvankelijk geen duidelijkheid verschaft over haar eigen besnijdenis en hierover verklaringen aflegde die niet verenigbaar blijken met de door haar neergelegde medische attesten. Uit deze attesten blijkt immers dat verzoekster geen vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan en geen geboren afwijkingen heeft. Verzoekster brengt geen overtuigende elementen aan die deze vaststelling kunnen ontkrachten.

Daarnaast merkt de commissaris-generaal terecht op dat verzoekster geen zicht biedt op de houding van haar familie ten aanzien van vrouwelijke genitale verminking. Zo blijft onduidelijk welke rol haar moeder in dit verband heeft gespeeld en waarom verzoekster, ondanks haar verklaringen dat haar moeder voorstander was van besnijdenis, zelf geen enkele vorm van vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan. Evenmin brengt verzoekster concrete elementen aan waaruit blijkt dat haar echtgenoot of zijn familieleden daadwerkelijk zouden aandringen op de besnijdenis van haar dochter. In de bestreden beslissing wordt er terecht en pertinent op gewezen dat het feit dat verzoekster zelf niet besneden is, twijfel zaait over haar profiel. Uit studies blijkt immers dat besnijdenis bij vrouwen in stedelijke gebieden, binnen relatief welvarende families en vrouwen met een hogere opleiding, percentagewijs iets lager ligt, dit staat in contrast met het beeld dat verzoekster van zichzelf schetst als ongeschoolde vrouw, dochter van een arbeider, afkomstig uit agrarisch gebied.

Daarbij wordt terecht vastgesteld dat verzoekster, hoewel zij onbesneden blijkt te zijn, gehuwd is met de vader van haar dochter en dat uit haar verklaringen niet blijkt dat dit binnen de familie van haar echtgenoot voor problemen zorgde. Dit vormt een bijkomende aanwijzing dat de door verzoekster geschetste houding van haar echtgenoot en zijn familie ten aanzien van vrouwelijke genitale verminking niet zonder meer kan worden gevolgd. De loutere volharding in haar verklaringen en de verwijzing naar de algemene prevalentie van deze praktijk in Somalië volstaan niet om tot een andere conclusie te leiden.

Gelet op het geheel van deze vaststellingen maakt verzoekster niet aannemelijk dat haar echtgenoot of de tantes van haar dochter werkelijk de besnijdenis van haar dochter zouden eisen en kan er in hoofde van haar dochter dan ook geen gegronde vrees voor vervolging in de vorm van vrouwelijke genitale verminking aangenomen worden.

3.3.4.9. Voor het overige volhardt verzoekster in eerder afgelegde en onvoldoende ernstig bevonden verklaringen, poneert zij een vrees voor vervolging, minimaliseert zij de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en spreekt zij de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal tegen, hetgeen evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij voormelde pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing niet vermag in een ander daglicht te plaatsen.

3.3.4.10. De Raad stelt vast dat in het voorliggende verzoekschrift geen verweer wordt gevoerd tegen de motivering met betrekking tot de neergelegde documenten (voorschrift voor medicatie), zodat hij deze stukken, om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.4.11. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus

3.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviseerd.

3.3.5.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer zij naar zijn land van herkomst terugkeert, zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van oud artikel 48/4, § 2, c)

van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan verzoekster afkomstig is en op de vraag of zij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In zijn aanvullende nota d.d. 13 mei 2026 maakt de commissaris-generaal volgende beoordeling:

“Uit de landeninformatie blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt verzoekende partij bijgevolg niet aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.”

Verzoekster uit geen concrete kritiek op deze motieven en beperkt zich tot de vaststelling dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is. Daarmee doet verzoeker geen afbreuk aan de hierboven weergegeven motieven.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar algemene landeninformatie in het verzoekschrift en de aanvullende nota is dan ook niet dienstig.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Evenmin maakt verzoekster een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden en ter verkrijging van de subsidiaire bescherming dezelfde gebleven zijn.

3.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd gehoord bij het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten

bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoeksters voorgehouden regio van herkomst en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.8. Waar verzoekster in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

4. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummer X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 5

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf augustus tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

S. VANDEVORST

A. DE SMET